

CHÚA NHẬT TUẦN VII MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

- ⇒ Đây lời Chúa phán: **Các ngươi đừng nhớ đến dĩ vãng, và đừng để ý đến việc thời xưa nữa. Đây Ta sẽ làm những cái mới và giờ đây chúng sẽ xuất hiện, như các ngươi sẽ biết; Ta sẽ mở đường trong hoang địa, và khai sông nơi đất khô khan.** Ta đã tác tạo dân này cho Ta, nó sẽ ca ngợi Ta. Hỡi nhà Giacóp, ngươi đã chẳng kêu cầu Ta; hỡi nhà Israel, ngươi cũng không chịu khó nhọc vì Ta. Nhưng ngươi đã làm khổ Ta vì tội lỗi của ngươi, và ngươi đã làm cực Ta vì sự gian ác của ngươi. Chính Ta đây, chính vì Ta mà Ta xoá bỏ sự gian ác của ngươi, và sẽ không còn nhớ đến tội lỗi của ngươi nữa. (Is 43:18-19. 21-22. 24b-25)
- ⇒ Anh em thân mến, xin Thiên Chúa là Đấng trung tín, chứng giám cho rằng lời nói của chúng tôi đối với anh em không phải là vừa “Có” lại vừa “Không”. Quả thế, Con Thiên Chúa là Đức Giêsu Kitô, Đấng mà tôi, Silvanô và Timôthêu đã rao giảng nơi anh em, Người không phải vừa “Có” lại vừa “Không”, trái lại nơi Người chỉ là “Có” mà thôi. Bởi chung bao nhiêu lời hứa của Thiên Chúa đã thành “Có” ở nơi Người. Vì thế, nhờ Người mà chúng tôi hô lên lời “Amen” tôn vinh Thiên Chúa. Vậy ***Đấng đã làm cho chúng tôi và anh em được đứng vững trong Đức Kitô, và đã xức dầu cho chúng ta, chính là Thiên Chúa, Người đã ghi dấu trên mình chúng ta, và đã ban Thánh Thần vào lòng chúng ta làm bảo chứng.*** (2 Cr 1:18-22)
- ⇒ Sau ít ngày, Chúa Giêsu lại trở về Capharnaum. Nghe tin Người đang ở trong nhà, nhiều người tuôn tới đông đảo, đến nỗi ngoài cửa cũng không còn chỗ đứng, và Người giảng dạy họ. *Người ta mang đến cho Người một kẻ bất toại do bốn người khiêng. Vì dân chúng quá đông, không thể khiêng đến gần Người được, nên họ dỡ mái nhà trên chỗ Người ngồi một lỗ to, rồi thòng chiếc chõng với người bất toại xuống.*

Thấy lòng tin của họ, Chúa Giêsu nói với người bất toại rằng: “Hỡi con, tội lỗi con được tha”. Lúc ấy, có một ít luật sĩ ngồi đó, họ thầm nghĩ rằng: “Sao ông này lại nói thế? Ông nói phạm thượng. Ai có quyền tha tội, nếu không phải là một mình Thiên Chúa”. Chúa Giêsu biết tâm trí họ nghĩ như vậy, liền nói với họ: “Tại sao lòng các ông nghĩ như thế? Nói với người bất toại này: ‘Tội lỗi con được tha’ hay nói: ‘Hãy chỗi dậy vác chõng mà đi’, đàng nào dễ hơn? Nhưng (nói thế là) *để các ông biết Con Người có quyền tha tội dưới đất*”. *Người nói với kẻ bất toại: “Ta truyền cho con hãy chỗi dậy, vác chõng mà về nhà”*. Lập tức người ấy đứng dậy, vác chõng ra đi trước mặt mọi người, khiến ai nấy sững sốt và ngợi khen Thiên Chúa rằng: “Chúng tôi chưa từng thấy như thế bao giờ”. (Mc 2:1-12)

***

+> “... Các ngươi đừng nhớ đến dĩ vãng, và đừng để ý đến việc thời xưa nữa. Đây Ta sẽ làm những cái mới và giờ đây chúng sẽ xuất hiện, như các ngươi sẽ biết; Ta sẽ mở đường trong hoang địa, và khai sông nơi đất khô khan...” – “... *Đấng đã làm cho chúng tôi và anh em được đứng vững trong Đức Kitô, và đã xức dầu cho chúng ta, chính là Thiên Chúa, Người đã ghi dấu trên mình chúng ta, và đã ban Thánh Thần vào lòng chúng ta làm bảo chứng.*”

+> “... Thấy lòng tin của họ, Chúa Giêsu nói với người bất toại rằng: “Hỡi con, tội lỗi con được tha”. Lúc ấy, có một ít luật sĩ ngồi đó, họ thầm nghĩ rằng: “Sao ông này lại nói thế? Ông nói phạm thượng. Ai có quyền tha tội, nếu không phải là một mình Thiên Chúa...”

“... *Thấy lòng tin* của họ, Chúa Giêsu nói với người bất toại rằng: “Hỡi con, tội lỗi con được tha”

= “**Thấy lòng tin**”, 3 chữ ngắn gọn, đơn giản, bao gồm cả một kho tàng thiêng liêng/thân linh từ Trời đến.

+ Từ Trời? == “...Ai có quyền tha tội, nếu không phải là một mình Thiên Chúa...” Tuy nhiên làm sao THẤY được kho tàng từ Trời xuống? Đuợc 1c GiêsuKi-tô khẳng định: “... để các ông biết Con Người có quyền tha tội dưới đất”. Người nói với kẻ bất toại: “Ta truyền cho con hãy chỗi dậy, vác chõng mà về nhà”. Lập tức người ấy đứng dậy, vác chõng ra đi trước mặt mọi người, khiến ai nấy sững sốt và ngợi khen Thiên Chúa rằng: “Chúng tôi chưa từng thấy như thế bao giờ”.

+ Nói theo cách hữu hình/cụ thể, một hành động/thái độ thật sự hiện sinh được bày tỏ rõ ràng: “... Người ta mang đến cho Người một kẻ bất toại do bốn người khiêng. Vì dân chúng quá đông, không thể khiêng đến gần Người được, nên họ dỡ mái nhà trên chỗ Người ngồi một lỗ to, rồi thòng chiếc chõng với người bất toại xuống.”

= Mỗi ngày tại mỗi giáo xứ/cộng đoàn tu sĩ địa phương nói riêng, và (theo thống kê) mỗi giây/phút trên thế giới loài người nói chung, câu ĐÂY LÀ MÀU NHIỆM ĐỨC TIN vang dội khắp hoàn cầu để xác tín – TIN THẬT - rằng quả thật THIÊN-CHÚA-Ở-VỚI-LOÀI-NGƯỜI trong Phép Thánh Thể qua việc cử hành thánh lễ hầu thực hiện Lời của Thầy chí thánh: “Anh Em hãy làm việc này để nhớ đến Thầy”.

+ Isn't it SIMPLE? = why yes! But sometimes it's NOT so SIMPLE! = Mời Anh Chị Em đọc lại câu chuyện trao đổi trên chuyến bay đến Moscow (xin đọc cho đến câu cuối): www.lasan.org/lasan-readings/english/simple-not-so.htm

+ Đề nghị Anh Chị Em, chúng ta thường xuyên nhắc nhở nhau

1. (Anh chị em, các con, ...) Chúng ta cùng nhau nhớ đến Chúa – Chúng con thờ lạy Chúa;
2. Chúa Giêsu ngự trị lòng ta! – Luôn luôn!

Đề cầu nguyện cho nhau, và xin Thánh Thần Thiên Chúa tăng thêm lòng TIN CẬY MÈN cho mỗi anh chị em chúng ta – Amen.

